

Τα σχολεία ξεκινούν την ημέρα του Σταυρού!

π. Βασιλείου Θερμού

Αύριο γιορτάζουμε την **Ύψωση του Τιμίου Σταυρού**.

Αύριο επίσης **ανοίγουν τα σχολεία**.

Υπάρχει καμία σύνδεση ανάμεσα στα δύο αυτά γεγονότα;

*

Εφέτος τα σχολεία ανοίγουν εν μέσω καινοφανών προβλημάτων. Οι εκπαιδευτικοί αγωνιούν αν θα καταφέρουν να αποκτήσουν τη συνεργασία των μαθητών, ιδίως των μικρότερων. Οι περισσότεροι γονείς είναι πρόθυμοι να συνεργασθούν αλλά ανήσυχτοι για όσους γονείς δεν θέλουν να δεχθούν τους κανονισμούς. Μια μειοψηφία γονέων αντιστέκεται σ' αυτούς και ξεσηκώνει τα παιδιά τους κατά των δασκάλων τους, σε μια (δήθεν αντισυστημική) παρωδία της παλιάς σειράς 'Ο μικρός ήρωας'. Και εμείς όλοι, παράλληλα με την έγνοια μας για τη δημόσια υγεία, αναρωτιόμαστε τι είδους μάθημα θα γίνει τη χρονιά ετούτη, ενώ ήδη και της προηγούμενης ήταν λειψό.

*

Ο απόστολος Παύλος μάς είχε προειδοποιήσει ότι κάποιοι διαθέτουν την εξωτερική μορφή της ευσέβειας αλλά έχουν πρακτικά **αρνηθεί** τη δύναμή της (Β' επιστολή προς Τιμόθεον, 3: 5). Με απλά σύγχρονα λόγια: **χιλιάδες Έλληνες κάνουν τον Σταυρό τους**, αλλά πόσοι άραγε αντιλαμβάνονται τι σημαίνει **Σταυρός**;

Η θεολογική κληρονομιά μάς έχει διδάξει ότι με δύο τρόπους εισέρχεται ο Σταυρός στη ζωή μας: τον ακούσιο και τον εκούσιο. **Ακούσιος** είναι ο Σταυρός όταν μάς επισκέπτεται με τη μορφή των ποικίλων αθέλητων **συμφορών** (ασθένειες, πένθη, φυσικές καταστροφές, ατυχήματα). **Εκούσιος** είναι όταν συνίσταται σε θεληματική **μίμηση** του τρόπου ζωής του Σταυρωμένου Χριστού. Σχηματικά θα μπορούσαμε να πούμε ότι καλύπτει τα πεδία της **άσκησης** και της **αγάπης**, δηλαδή όταν ασκούμε την αγάπη και όταν αγαπούμε την άσκηση.

Ακούω την ένσταση: «συγγνώμη, τι σχέση έχει ο Σταυρός του Χριστού με τη **δημόσια ζωή**;». Είναι απλό: αν δεν σχετίζεται με την πραγματική ζωή των ανθρώπων, τότε είναι **άδειος** (όπως γράφει αλλού ο απόστολος Παύλος).

Έχοντας ευλογηθεί οι γονείς μου να είναι εκπαιδευτικοί, έχοντας πολλούς συγγενείς και φίλους λειτουργούς της εκπαίδευσης, απέκτησα άμεση εμπειρία τι σημαίνει σταυρικό ήθος. Ο **διαμορφωτής ψυχών**, που δεν είναι απλώς ένας ακόμη δημόσιος λειτουργός, καλείται πολλές

φορές να σαρκώσει τη **Σταυρωμένη Αγάπη**. Με την **υπομονή** του προς τους μαθητές. Με την **εξατομικευμένη** κατανόηση. Με την **ψυχραιμία** απέναντι στους δύστροπους γονείς. Με την **εργατικότητα** και την **έμπνευση**. Και εν γένει με κάθε τρόπο ο οποίος δίνει προτεραιότητα στον άλλον.

Αλλά και ως γονείς των μαθητών λαμβάνουμε την πρόσκληση για σταυρικό ήθος. Πώς εκδηλώνεται αυτό; Με **αναγνώριση και τιμή** προς τον εκπαιδευτικό. Με παραμερισμό των **πολιτικών μας προκαταλήψεων** όταν πρόκειται για το δημόσιο συμφέρον. Με διάθεση συνεργασίας για **εποικοδομητικές** λύσεις, χωρίς 'σας τα έλεγα εγώ' και εριστικότητα. Με διεύρυνση της καρδιάς για να χωρέσει όλα τα παιδιά, όχι με τη στενοκαρδία εκείνη που **ειδωλοποιεί το δικό μας παιδί**.

*

Ο Σταυρός, ως σύμβολο, παρέχει αναμφισβήτητα **προστασία**. Αλλά όχι μόνο. Διότι τότε θα πιστεύαμε για ιδιοτελείς λόγους.

Ο Σταυρός, ως ήθος δηλαδή, δεν υπάρχει για να παίρνουμε μόνο, αλλά και για να δίνουμε. Ο Σταυρός σημαδεύει έναν **καινούργιο τρόπο ζωής**.

Με άλλα λόγια, ο Χριστιανός, ασκώντας την αγάπη, υπενθυμίζει στον εαυτό του πως οι **συνάνθρωποί** του τους οποίους υπηρετεί αποτελούν πολυτιμότερα **δώρα του Θεού** από εκείνα τα άλλα δώρα τα οποία θυσιάζει (άνεση, χρόνο, χρήμα).

Καλή σχολική χρονιά!